

Zptej se mě

Jan Nedvěd

1. Zptej se mě na cokoliv,
jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,
to jako kdybys modrý z nebe
chtěla stočit do ruličky a do kapsy dát.

R: Někde uvnitř cosi zvoní, začne hrát,
stačí sponka, hřeben či vlas,
vůně svetry, cos' mi dala, všechno snad,
čeho rukou tvou dotk' se čas.

2. Zptej se mně na cokoliv,
jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,
proč růže voní, vždyť to je div,
pár lístků, stonek, ty si těchhle růží sad.

R:

3. Zptej se mně na cokoliv,
jestli chceš, tak vymyslím si několik vět,
o lásce se povídat dá,
ale co to je, to marně hledá léta svět.

R: